

Tél

2016. XXVI. ÉVF. 4. (156.) SZ.

Az Újpesti Baptista Gyülekezet lapja

ALAPÍTÁSI ÉV: 1936

VersElő

Nem mindegy, hidd el

*Igéz a túlnani végtelen,
egy esélyt hordoz a kegyelem –
rejtvény az Élet, segít a Lélek...
Nem mindegy, hogy utad hogy ér
véget:
kitárt a karja Szeretetének,
s győztesként vár haza Isten téged.*

Venyericsán László

Kedveseim

A lelkipásztor rovata

Várakozás

Vajon mit várunk a téltől?

A gyerekek nagy havat, izgalmas hógolyózásokat, szánkózást, sélést, korcsolyázást.

Az idősek azt, hogy ne csússzon az út, hogy mindig odaérhessenek, ahová elindultak.

De igazán mit is várunk? Ünnepek sokasága közeleg. Adventi vasárnapok, karácsony, óév, újév, imahetek. Mit várunk tőlük? Hogy készülünk rájuk? Én nagyon várom, hogy hulljon a hó, hogy belepje a tájat, és vakító fehérsége emlékeztessen a kedves zsoltárigére: „Tisztíts meg izsóppal, és tiszta leszek, moss meg engem, és fehérebb leszek, mint a hó.” (Zsolt 51,9) A tisztaság, az Úr által megtisztított szív, az őt szolgáló élet milyen nagyszerű. Várom az Urat! Várom, hogy az ünnepekben megszólítson, hogy elfogadja hódolatomat, hogy áldást adjon.

Várom a találkozást a gyülekezettel, mert az olyan nagyszerű, amikor adventi, karácsonyi, óévi vagy újévi alkalmakon egymás szemébe nézünk, kezét szorítva kívánunk boldog ünnepet egymásnak! Várom, hogy az Ige üzenete áradjon közöttünk, halljuk, énekeljük a gyönyörű énekeket. De nagyszerű, amikor Isten kegyelme végigsimítja a lelkünket, és áldott jelenléte mint puha takaró megmelengeti gyakran didergő létünket. Ha kint zord szél fúj, bent a szívünkben akkor is béke van.

Várom a találkozást megnövekedett családommal. Ha gyermekeinkkel leszünk együtt, már tízen üljük körül az asztalt. Várom, hogy láthassam sze-

mükben a karácsonyfa fényfüzérének visszatükröződését, arcukon a mosolyt, és halljam csillogó nevetésüket, együtt figyeljünk Jézus születésének csodájára.

Reménység

Reménykedem, hogy nagyszerű téli időszakunk lesz idén is. Az Úr azt ígerte, hogy amíg a föld lesz, az évszakok váltakozása megmarad. Itt is, idén is. Azt is megígerte, hogy ha ketten vagy hárman az ő nevében összejövünk, közöttünk van. Reménységgel tekintek előre, hogy várakozásom nem hiábavaló, nem naiv álom, hanem az Úr előtti őszinte kérés elmondását követően hit által már valóság. Mert előbb vagy utóbb azzá nemesedik.

Beteljesedés

Amikor végre eljön, amit vártam, amikor benne vagyok, szeretném értékelni. Mennyiszer várunk, remélünk, aztán csalódunk. Mert a valóság már nem olyan sejtelmes, izgalmas, mint ha nem azt adná, mint amit szeretnénk. Mennyien várták a Messiást (várják még ma is), és számukra hiába jött el, nem hittek neki. Bárcsak megadná az Úr, hogy az ünnepvárásban, a boldog reménységben jól felkészüljünk a beteljesülésre is. Advent, karácsony, évhatár – amikor valósággá válik a reménység, amikor az ünnepet megéljük, akkor őszinte hálaének fakadjon szívünkben az Úr felé!

Legyünk jelen a közelgő ünnepek minden eseményében teljes szívvel, értelemmel, élettel!

Ajánljuk fel magunkat az Úrnak, hogy mosson meg egészen, és olyan fehér legyen a lelkünk, mint a hó.

Mészáros Kornél

Örülünk az akkori döntésünknek

„Mindenért hálát adjatok, mert ez az Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra.” (1Thessz 5,18)

Erről a „mindenért”-ről szeretnék néhány eseményt megemlíteni, amit 50 éves házasságunk alatt megéltünk. Amikor a házasságkötési jubileumunkra meghívtuk Mészáros Kornél testvért, azt kérdezte tőlem: „Milyen lesz a liturgia?” Mire én rávágtam: „Igei.” „Az jó” – felelte ő. És valóban olyan volt a meghívottak összetétele, hogy együttesen dicsérhettük az Urat, hálát adva az 50 év áldásaiért versekben, énekekben, igei köszöntésekben. Első hálaadásunkat most hadd mondjam el azért, hogy mindketten megtérten léphettünk a házasságba, én éppen 60 évvel ezelőtt döntöttem az Úr Jézus mellett, feleségem 58 éve. Azóta többször is elmondtuk egymásnak, örülünk az akkori döntésünknek és házasságkötésünknek. Örömeink és próbatételek váltogatták egymást az életünkben az elmúlt 50 év alatt. Házasságkötésünk után kilenc évig szüleimnél szoba-konyhás lakásban laktunk Rákospalotán. Egyrésről öröm volt, hogy nem kellett albérletben kezdeni, de másrésről próba, hogy vajon miként tud három család egy házban, a legkisebb súrlódások mellett együtt élni. Nem volt könnyű, de – hála az Úrnak – sikerült. Örömeink is voltak ebben az időben. Itt születtek gyermekeink: Kornélia, Barnabás, Bernadett. Munkahelyünk mindig volt, spórolni is tudtunk: telket vetünk, később kocsit is. Utólag is hálát adunk érte Istennek. Próbátétel volt Bernadett betegen születése, temetése, vele párhuzamosan feleségem súlyos betegsége, hosszú hónapokig tartó felépülése. Hála, hogy lelkileg nem törtünk össze. Örültünk, hogy házasságkötésünk kilencedik évében két és fél szoba összkomfortos szövetkezeti lakáshoz jutottunk Újpalotán. A költözés napján

jött az újabb próbatétel, kerékpáros baleset ért egy nagyon forgalmas helyen, amikor kisfiamat vittem haza. Öröm, hogy ő karcolás nélkül megúszta. Sajnos engem a mentő vitt be a kórházba agyrázkódással, csuklótöréssel és bordák repedésével. Hiányoztam tehát ezen a fontos, de nehéz napon a költözésnél. Hamar felépültem, ennek együtt örültünk és hálát adtunk érte.

Hálás szívvel emlékezünk azokra az évekre, amíg gyermekeinkkel együtt lehettünk. Majd felnőttek, családot alapítottak. Aztán jöttek az unokák: Jonatán, Johanna, Judit, Máté, Júlia. Sok örömünk van bennük, egyenként adunk értük hálát.

Közben nyugdíjasok lettünk, Dunakeszire költöztünk. De az öröm és a megpróbáltatás a mai napig tart. Egy vesekőműtét után kiderült, hogy 68 évesen rákbeteg lettem. Ebben az az öröm, hogy a korai felismerés lehetővé tette a műtétet. Azóta hála az Úrnak, – duplán – kegyelemből élek. A műtét után az Ézs 12,2 ígét kaptam: „Íme, Isten az én szabadítóm, bízom, és nem rettegek, mert erőm és énekem az Úr, megszabadított engem.” Most már kilenc éve tapasztaljuk az Úr szabadítását.

Tizedét sem mondtam el az 50 év fontos történéseinek, de elmondhatom, mindig éreztük, hogy Isten velünk van.

Hálásak vagyunk azért is, hogy az elmúlt 50 év alatt az Újpesti Baptista Gyülekezet volt lelki otthonunk, ahol mindig jól éreztük magunkat. Én 30 évig az énekarban is szolgálhattam, rengeteg áldást kaptam ez alatt az idő alatt is.

Tolsztoj 50 éves volt, amikor megtért. Az ige megtartása megváltoztatta életét. Az ige pedig, amely először döntésre kényszerítette, a Mt 6,33 volt: „Keressétek először Isten országát és igazságát, a többiek [ti. az anyagi javak] mind ráadásul megadatok nektek.” Ezt kívántuk gyermekeinknek, unokáinknak is ezen az aranymentegzőn.

De ezt kívánom minden kedves testvéremnek, és hogy „legyen szívünk vídamsággal és hálával folyton telt, hiszen gyermekinek szólít Atyánk ott a mennyben fent”.

Tóth István

Utat mutat a legkilátástalanabb helyzetekből

Isten mindenhol jelenvaló létéről, segítségéről, nehéz helyzetekből való felhozásából, váratlan nehézségek megoldásáról minden hívő embernek van megtapasztalása. Életem egyik ilyen eseményét szeretném megosztani.

Évekkel ezelőtt édesanyám lakását halála után együtt ürítettük ki sógornómmal, Szegedi Erikával. Haladtunk a munkával, teltek a zsákok, a nap végén meglehetősen fáradtan indultunk volna haza, de nem találtam a pénztárcámat, benne az összes iratommal együtt, amit emlékeim szerint az asztalra tettem. Hol keressük? A lakás üres volt. Az utcán viszont ott volt a hatalmas konténer tele a mi megrakott zsákjainkkal olyan magasan, hogy szinte fel sem értük.

Reménytelenül, csüggedten álltam a konténer mellett. Tudtam, ha újra át akarjuk nézni, az hatalmas munka, és már sötétedett.

Erika felkiáltott: „Nézd, ott van!” Később csendben megjegyezte: „Gabi, én imádkoztam.” Nagyon hálás vagyok Istennek a segítségért, amelyet megad a hozzá imádkozó gyermekeinek, és hogy utat mutat a legkilátástalanabb helyzetekből is.

Lőrinszkyné Tarnai Gabriella

MásHol

Lehet technológia nélkül élni?

Egy francia fiatalember a közel-múltban érdekes kísérletbe fogott: elhatározta, hogy három hónapon keresztül a modern technika által kínált telekommunikációs eszközök közül semmit sem fog igénybe venni. Ez azt jelenti, hogy 90 nap mobiltelefon, számítógép, internet és hasonló dolgok nélkül. Megtehetette volna ezt úgy is, hogy elvonul egy csendes faluba, vagy ideiglenesen beköltözik egy kis faházba az erdő közepén, egyfajta elvonulásként a világból. Ám úgy érezte, hogy így nem lenne igazi a kihívása, ezért éppen ellenkezőleg cselekedett: elutazott a világ egyik legnagyobb metropoliszába, az emberektől nyüzsgő, soha meg nem álló New York belvárosába...

Bár az emberiség hosszú évezredek óta keresztül nagyon jól megvolt mindenféle technológia nélkül, ma mégis lehetetlennek tűnik modern eszközeink nélkül élni. Ha információra van szükségünk, kommunikálni szeretnénk, vagy csak egy kis kikapcsolódásra vágyunk, akkor azonnal ezekhez folyamodunk. Talán különösen a fiatalabb generációknak jelentene nagy problémát, ha hirtelen megszűnnének ezek a lehetőségek, hiszen lassan generációk nőnek fel úgy, hogy egy karnyújtásnyira elérhető minden kérdésükre a válasz.

Ennek a bizonyos francia fiatalembernek is ez volt a legnagyobb kihívás: újragondolni a kommunikáció eddig megszokott formáit, és visszatérni a néhány generációval ez előtt már bevált praktikákhoz. Virtuális csevegés helyett élőszóban

beszélgetni, információszerzés végett könyvtárba menni, e-mail helyett postai levelet írni, és így tovább. A kísérlete sikeres volt, s az egyik legmeglepőbb tapasztalata pedig az, hogy az első hetek bizonytalansága után nem is volt nehéz az áttérés. Ma ugyan már visszatért eszközeinek használatához, de sokkal ritkábban használja őket, s nem függ tőlük annyira, mint korábban.

Nem gondolom, hogy a technológia önmagában véve ördögi lenne.

Mint ahogy sok mindent, ezt is lehet jóra és rosszra használni. Lehet áldásunkra, de ugyanakkor rombolhatjuk vele lelkünket és Istennel való kapcsolatunkat is. A probléma sokszor talán az, hogy nehezen tudunk mértéket tartani, könnyen engedünk a kísértésnek, és nem használjuk bölcsen az eszközöket. Nincs azzal semmi gond, ha szeretnénk a világ dolgairól tájékozódni, és megnézzük esténként a híradót. De vajon hány órán át ülünk úgy a tévékészülék előtt, hogy igazából semmi értelmeset nem láttunk? Még inkább igaz lehet ez az internetre: jó dolog információkat gyűjteni rajta, de nagyon könnyen tudunk naphosszat feleslegesen böngészgetni.

„Minden szabad nekem, de nem minden épít” – írja Pál apostol a korinthusi levélben.

Törekedjünk arra, hogy a technológiával való kapcsolatunkban is minél inkább megéljük ezt a tanítást!

R. Áron

Igyekezetek a város jólétén...

• Testvéreink

A testvéregyházakkal immár hagyományosan közös adventi gyertyagyújtás a Városházánál és imaheteink melegítsék föl szívünkben nemcsak a testvériség iránti maradtalan szeretetet, de azokra is így tekintünk, akiket közös Atyánk még ezután fogad családjába. S mivel őket a mi szeretetünkön keresztül hívja magához, **tegyük érezhetővé feléjük ezt a szeretetet!**

Létlge

Miképpen mi is megbocsátunk...

„Akkor Péter odament hozzá, és ezt kérdezte tőle:

Uram, hányszor kell megbocsátanom az ellenem vétkező testvéremnek? Még hétszer is?

Jézus így válaszolt:

Mondom neked, nemhogy hétszer, hanem még hetvenszer hétszer is.”

(Mt 18,21–22)

Miképpen mi is megbocsátunk.

Ez a jól ismert, sokszor hangoztatott mondat jár a fejekben az ige olvasása közben.

Megbocsátok az ellenem vétkezőknek? Nem azoknak, akiket szerettek, és a kisebb viccelődéseiket megbocsátom, hanem azoknak, akik súlyos dolgokat tettek ellenem. Te látod, hogy van-e ilyen ember az életedben.

Könnyű azt mondani, hogy nincs. Lehet, hogy így gondold, de ha szembejönne veled az utcán, nem tépődnének-e fel régi sebek? Nem ugranál-e a torkának, és nem fojtogatnád-e?

Megbocsátok, de nem felejtetek – tartja a mondás.

Kedves testvérem, megbocsátottál, de nem felejtettél? Hogy állsz így meg az Úr előtt? Ő megbocsátott és el is felejtette a bűneidet.

„Amilyen messze van napkelet napnyugattól, olyan messzire veti el vétkeinket.”

(Zsolt 103,12)

Felejtsd el ma az ellened elkövetett vétkeket! És vedd azokat magadtól messzire el!

Antal Áron

Ifjúság hangja

A zenészerető gyülekezet még a Lantot is olvassa

Az újpesti baptista ifjúság korabeli faliújságja, lapunk „elődje”

„Lantos” fejléc 1936-ból

„Ára csak 40 fillér”

A legelső szám címlapja

80 éve

Született 1936-ban... is

Az Új Lant alapítási évékezt 1936-ot tartjuk számon, tehát mondhatni, idei 80 évével jubilál gyülekezeti lapunk. Ám 1936-ból 2016-ig nem vezetett töretlenül egyenes út a lap történelmét illetően.

Valójában nem a gyülekezet volt a lapindító, a kezdeményező. 1936-ban az ifjúság, benne a Gedeon fiúkör tagjai akarták néhányan, akik erre képesek is voltak, és ezt a gyülekezet támogatta. Wágner János akkori gyülekezeti vén írta az első számban:

„Legyen hála és dicséret a Mindenhatónak, aki... ilyen kedves megszólalásokra vezeti az ifjúságot!” A legelső lapszám nyomtatasként készült. Ez a családi archívumunk egy őrzött darabja. Édesapám is benne volt ennek a lapnak a megjelenésében, néhány oldal az ő kézírása. (Ez is egy impulzus volt számomra 1991-ben, hogy indítsunk egy lapot. Én az ő elbeszélései alapján tudtam erről.) Mindössze öt szám jelent meg ekkor.

Majd a második világháború után, 1948-ban szintén a gyülekezet ifjúsága szerette volna újra, de a terv nem valósult meg. (Lásd a bal oldali képen a faliújsági felhívást, a 40 fillér sajnós a testvéreknél maradt.)

A rendszerváltozáskor, 1991-ben én szorgalmaztam belekésedve a házi újságíró tanfolyamon, ahol Gerzsényi Sanyi bácsi nagy energiával „képzett ki” bennünket anno, és mindig mondta: Indítsátok el a gyülekezetetek újságját! A vezetőség akkor többszöri sürgetésemre próbaként ideiglenes hozzájárulást adott. Az 1936-os, 80 évvel ezelőtti indulással szerves kapcsolatunk nem volt, folytatásról nem beszélhettünk, hanem egy új lap indulásáról, amelynek névadásánál visszanyúltunk az eredetihez. Ezért az évfolyamszámláláskor sem vettük figyelembe az 1936-os öt megjelent számot. Sajnos a 2. és 4. szám nincs is meg senkinek.

Az Új Lant részletes és érdekes fordulatokkal teli „életrajza” olvasható a lap 2011. februári számában, amely elérhető gyülekezetünk honlapján is.

Marosi Nagy Lajos

Vasárnapi iskola

„...neveden szólítottalak...”

A vasárnapi iskolában a gyerekek olyan bibliai nevet választottak a csoportjuknak, ami rájuk vagy az éves témájukra jellemző. Fontosnak tartjuk, hogy a gyermekek minél több szállal kapcsolódjanak a gyülekezet-hez, szívesen jöjjenek és jól érezzék magukat, miközben igyekszünk őket Isten felé vezetni a biblikai alkalmon, hogy jobban megismerjék egymást, Istent és a Bibliát. Erre volt példa a saját név megalkotása is, hogy az életkor szerinti csoportokat kicsit személyesebbé tegyük. Az elnevezéshez tartozik egy vezérige, a csoport éves aranymondása, zászló és/vagy címer megalkotása. Íme a csoportok bemutatkozása.

A legkisebbek, az **óvodás** csoport az idei évre a **Korona** nevet viseli.

A gyerekekkel idén olyan történeteket tanulunk meg, amelyekben királyok szerepelnek. Egy pajzsot készítettünk, ami

a zászlónkra is felkerült. Aranymondást is választottunk, amit az év során folyamatosan tanulgatunk: „**Nem a nagy sereg segíti győzelemre a királyt, nem a nagy erő menti meg a hőst. [...] Lelkünk az Urat várja, ő a mi segítségünk és pajzsunk.**” (Zsolt 33,16.20)

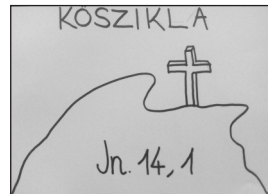

Az **1–2. osztályos** csoport a **Bárán-felhő** nevet kapta. Idén nagyon hang-súlyos lesz a szeretet a bibliai történeteken keresztül, az Istenhez való ragaszkodás és általa a felebaráti szeretet. A zászlónk megalkotásában is ez jelenik meg. Igerversünk: „**Ki számlálta meg a báránfelhőket bölcsességgel?**” (Jób 38,37; Károlí) „**Uram, szereteted az égig ér, hűséged a magas felhőkig.**” (Zsolt 36,6)

A **3–4. osztály Szi-várvány** csoport lett. A zászlónkon egy szivárvány és egy galamb látható, utalva Noé történetére. Ez jelenik meg a címeren is. A nevünk Isten ígéretét, szövetségét jelké-

pezi, de a szivárvány színeivel körül is ölel minket, mint Isten szeretete. Vezérigénk: „**...aki bízik az Úrban, azt ő szeretettel veszi körül.**” (Zsolt 32,10)

Az **5–6. osztályos** csoport, melybe három lány és hét fiú jár, a **Köszikla** nevet választotta. Tíz fiatal a gyermekkor és a felnőttkor között. Tíz fiatal, akik okosak és határozott véleményük van. A névválasztás nem volt kérdéses, mindannyian erős egyéniségek, igazi kis kösziklák! És mivel kamasznak lenni nem könnyű, ezért választottuk a következő ígérést az idei tanévre: „**Ne nyugtalankodjék a ti szívetek: higgyetek Istenben, és higgyetek énbennem.**” (Jn 14,1)

A **7–8. osztályos** csoport a **Harcosok**. Itt komolyabb témák kerülnek elő Pál apostol levelei alapján: mit jelent igaznak lenni Isten előtt, mi alapján kerülhetünk a

menybe, hogyan lehetünk kapcsolatban Istennel. A név arra utal, hogy a felsős csapat tagjai szívesen küzdenek különféle játékokban.

Igénk: „**Harcold meg a hit nemes harcát, ragadd meg az örök életet, amelyre elhívtátl, amelyről valást tettél szép hitvallással sok tanú előtt.**” (1Tim 6,12)

Györgyné Várady Andrea

Játékokos

Vajon kik lehetnek az alábbi apróhirdetések feladói?

- Egycsillagos (de az óriási) szállás „lehel”-fűtéssel kiadó egy éjszakára. Jelige: „szalmaágy”.
- Éjjeli műszakos hívívóket keresünk szabad ég alatti alkalmi munkára. Jelige: „Ne féljete!”
- Strapabíró háts eladó. Kikiáltási ára a szokásos, és az üzemanyagot nem tartalmazza. Jelige: „hosszú út”.
- Keleti nyelveket is beszélő túravezető kerestetik. Jelige: „bér lesz bőven”.
- Körözést adok ki gyanúsán eltévedt idegenekre és egy mindenre képes kisgyermekre. Jelige: „Felségsértés!”
- Jó hírt adunk tovább mindenkinek, aki meghallgat minket! Jelige: „Ingyen kaptuk, ingyen adjuk”.

Egy pajkos szellő összeborzolta a következő mondatok betűit. Ki tudod találni, a négyből melyik üzenet miről szól?

ZA RÚ DEVEL NAV!
EN JELÉFTKE!
ÍZÖDÜVÓT STETTÜZEL AM TEKNEK.
MÁMILENU, LEVÜNK ZA SITNE!

Szókereső

A kis vers negyedik sorának három szavát megtaláld az ábrában (vízszintesen, függőlegesen és átlósan is keresheted őket).

Betlehem kis falujában
karácsonykor éjfél tájban
Fiú Isten ember lett,
?_____?_____?.

S	Z	U	K	L	I	T	R	S	K
H	Z	L	É	K	J	H	F	G	I
U	T	Ü	R	Z	J	K	L	Ó	S
E	S	D	L	B	V	N	M	P	G
T	W	E	R	E	T	Z	C	Á	Y
R	Y	C	Q	H	T	J	K	H	E
E	D	G	U	N	M	E	A	D	R
M	I	N	T	Ó	Ó	I	T	X	M
Z	F	K	J	Ó	Ú	Ú	K	T	E
S	D	J	L	É	M	N	B	V	K

Ki-ki csoda!

El kellett gondolkodnom, a helyemen vagyok-e... Méreyné Bán Beatrix

Fotó: Frittmann Zsombor

Gyermek- és ifjúkorom gondtalanságban zajlott. De felnőttkorom elején sok kísértésnek engedtem. Felelőtlenül, mértéktelenül, Istentől eltávolodva éltem... Jó néhány év elteltével változás állt be az életemben, mert édesapám beteg lett. Hónapokig élet-halál közt lebegett. Először megkeményítettem a szívemet. Úr, kétségbeesés, harag volt bennem... Aztán egyre több dologért lettem hálás. A betegársakkal, sorsokkal teli kórterem mély, szeretetteli percek megélésének helyszíne is volt...

Valaki vigyáz rám

Megtérésem egy adott pillanatba nem sűríthető... Mindig éreztem, hogy valaki vigyáz rám. Életem történéseinek fontosabb szakaszaiban, nehéz döntések meghozatalakor, megpróbáltatások viselése közben nem éreztem elhagyatottnak magam. Felismertem az áldott pillanatokat is. Mindazonáltal hosszú évekig csak elfogadtam a kegyelmi ajándékokat. Fokozatosan jutottam el a megtérésig.

Tanít a múlt

Három éve megtisztelő felkérést kaptam egy apám családjának tör-

ténetéről szóló könyvbe visszaemlékezést írni.

Előkerültek a régi fényképek, levelek, a lelkipásztor nagyapám első világháborút megjárt Bibliájából ki-pottyanó üdvözlőkártya. Édesanyám aranyozott szelű Bibliája, nagyanyám énekeskönyve. Apám fronton elázott Lukács evangélium kis füzet.

El kellett gondolkodnom, hogy a helyemen vagyok-e. Az nem lehet, hogy az ősök hitét elhagyjam. Édesanyám halála volt a legerősebb bizonyosságot adó kegyelmi ajándék. Kértem Istent, és megadta, hogy otthonában, szelíden induljon az általa nagyon várt útra...

A gyülekezetben

A gyászból sok felismerés fakadt... Sok éve kíváncsoztam, de már elfojthatatlan vágyat éreztem, hogy a gyülekezetbe jöjjek. Amikor az 1-es teremben lévő tablón felfedeztem édesanyám beme-rítési fényképét, megfogalmazódott az elhatározás, de méltatlannak éreztem magam. *Mészáros Kornél* lelkipásztor testvér szelíd szavú újráteljesítése jelentkezésre készítetett. *Cserés János* testvérem törekvők óráján elmondott megnyugtató tanítása után döntést hoztam.

Köszönöm

Köszönöm Istennek, hogy hozzá visszataláltam. Köszönöm drága családomat, igaz barátaimat, szeretetteljes kapcsolataimat. Hálás vagyok a gyülekezetnek, hogy őszinte öleléssel fogadtak, végleg testvérré lehetek. Köszönöm az énekkari szolgálatra buzdítást is, amely nagyon fontos az életemben és az Úrral való kapcsolatomban. Hálát adok Istennek, hogy megnyitotta szívemet a megtéréshez. Szabad elhatározásomból kértem beme-rítésem az Úr Jézus Krisztus rendelése és példája szerint. Megbánva és elhagyva bűneimet, hitet téve a Jézus által felkínált keskeny úton szeretnék járni.

Most olvastam

**Kim Carpenter,
Krickitt
Carpenter
és Dana
Wilkerson**

FOGADOM

A könyv *Kim* és felesége, *Krickitt* igaz története. Nem életrajzi regény, inkább egy nehéz időszak összefoglalása. Először a *Reader's Digest*-ben olvastam róluk, de ott nem derült ki, milyen mély hittel próbálták összekaparni házasságuk maradványait. Egy megható, szívfacsaró történetet olvastam. Romantikus egymásra találásuk után házasságuk 12. hetén autóbalesetük volt. Míg a férj „könnyen” gyógyult, a feleség komoly fejsérülést szenvedett, elvesztette az emlékezetét, és a személyisége is megváltozott. Az elmúlt két év kimaradt az emlékeiből, így felépítése után nem emlékezett férjére, goromba, türelmetlen volt vele. Mindketten hívő emberek, hittek abban, hogy egymásnak lettek rendelve, és hitben esküdtek örök szerelmet egymásnak. A feleség vívódva próbálta felidézni videóról vagy a naplójából, ki is ez az ember mellette. De nem tudta. Vajon miért ment hozzá? Látta a videón magát, de nem ismerte a vőlegényt. Sosem jött vissza emlékeibe a kimaradt időszak, és ezt *Kim*nek el kellett fogadnia. Újra udvarolni kezdett, újra kezdte meghódítani a feleségét, próbálta megismertetni magát, próbálta a romokban levő házasságot igazán nulláról, a megismerkedéstől újakezdeni. Hosszú és keserves utat kellett mindkettőjüknek bejárniuk, míg újra egymásra találtak. És *Krickitt* újra beleszeretett. Hogy neki is legyen emléke házasságkötésükről, újra összeházasodtak. A könyvben (a belőle készült filmmel ellentétben) jelentős szerepet játszik a remény, a kitarás és az Istenben való hit. (Budapest: Harmat, 2014)

AGÉ

VisszaPillantó – a teljesség igénye nélkül

● Megújult az imaházunk

Nyáron imaházunk 1-es és 2-es termében tartottuk az istentiszteleteket. A nagytermet július 17-én szorgos kezek ürítették ki, helyet adva a felújítási munkáknak. Az egyik feladat az imaház Munkásotthon utca és Kassai utca felőli falainak szigetelése volt. A régi alapra épülő falrészek vízesedtek, a salétrom végezte kártékony hatását. A szigetelés precíz munkája után száradás, majd teljes körű festés következett. Szeptember 18-án vettük ismét birtokba megújult imaházunkat.

● Gyermekbemutatások

Jécsák Tíkvát április 10-én hozták el szülei a gyülekezetbe. A háromgenerációs Reindl és Baumann család, dédnagymama, nagymama és édesanya augusztus 7-én hozták el kisgyermeküket, Baumann Benedeket, hogy imádkozzunk érte. Pályka Nóri bemutatása szeptember 11-én volt, amely alkalommal a tágabb család is jelen volt Bérrel és Nagyvarsányból. Bérczi Máté bemutatása október 9-én már a megújult imaházban történt. Kicsinyeinket gyermekeink és a gyülekezet tagjai szeretettel vették körül. Újszülöttjeinkről is hírt adunk: Szabó Naómi október 8-án, Losonci-Kovács Lehel november 3-án született.

● Lőrík János 80 éves

Augusztus 7-én az úrvacsorai istentisztelet keretében köszöntötte Mészáros Kornél lelkipásztorunk Lőrík János diakónus testvérét 80. születésnapja alkalmából. János bácsi örömmel emlékezett meg arról az időről, amikor elfogadta az Úr Jézust.

● Krisztus-ábrázolások

Szeptember 25-én Mikes Balázs grafikus, teológus testvérünk, a Wesselényi utcai gyülekezet diakónusa a különböző korok festészetben megjelent Krisztus-ábrázolásait elemezte, mutatta be az érdeklődőknek.

● „Örökkévaló az ő szeretete”

Hálaadónapunkat október 9-én tartottunk. Lehetőségünk volt visszatekinteni évünkre, néhányan a hálaoltárra is letették hálaokukat. Emlékezetes Papp Szabolcs két köve, amelyeket mesterfokú teológiai diplomája okán helyezett a szépen díszített oltárra. Egész nap fiatal ígéretek kar-nagyjelöltek vezették az énekkart: Széll Edmond és felesége, Barbara, Kiss Péter és felesége, Bettina, és a már korábban is vezénylők: Vári Boglárka, Simon Norbert és Kovács

István testvérek. Sokak öröme zenélt meg egy új ének is Örvedj! címmel. Örömet, hálájukat bizonygatásban mondták el Kulcsár Tibor, Lőrík Jánosné és Simonné Biró Angéla.

● Elöljárókat választottunk

Az újabb szolgálati ciklusra új elöljárókat választottunk. A választást jelölés előzte meg, az előkészítő bizottság munkája nyomán a gyülekezet 80 személy közül választott jelölteket a következő tanácskozáson. A választás eredményeként Szommer Hajnalka, Kovács László, Kmethy Gergely és Kmethy Győző testvérek gyülekeztünk új elöljárói. Pályka Istvánt 2000-ben avatta a nagyvarsányi gyülekezet diakónussá. Avatottságát elfogadta gyülekezetünk, így ő diakónusként lett tagja az elöljáróságnak.

● Események röviden

– Október 2-án megemlékeztünk az idősök napjáról és a zene világnapjáról is. Igéhirdetését Marosi Nagy Lajos testvér Az evangélium zenéje címmel mondta el.

– Tóka Ágoston orgonaművész testvérünk a szeptembertől novemberig tartó Zenei hitvallásaink program keretében Oroszlányban, Szarvason, Vácott, Székesfehérváron és Pakson adott koncertet Harmónium és kamara-zené a reformáció fényében címmel. A hangversenyeken az Újpesti Baptista Gyülekezet kamarakórusa (karnagy: Kovács István) közreműködésével szolgált evangélikus és baptista templomokban.

– Az Uránia Filmszínházban a reformációi gálaesten szólalt meg Beharka Pál testvér Szélid szemed, Úr Jézus című énekekre írt zenekari műve a kibővített Jobbágy-kvartett előadásában.

– Újpest protestánsai a belsővárosi református templomban tartották a reformáció hetét A négy „egyedül” címmel. Október 31-én Mészáros Kornél testvér hirdetett igét Sola fide – egyedül a hit címmel. A reformáció hete közös úrvacsorával zárult.

– A Baptista Teológiai Akadémia 110 éves jubileumi alkalmát október 29-én tartották a Pesti Vigadóban. Itt vehette át a jubileumi évben alapított Udvarnoki András-díjat dr. Beharka Pál testvér, az intézmény professor emeritusa sokéves tanári munkássága elismeréséül. Másnap Mészáros Kornél lelkipásztorunk köszöntötte Pali bácsit a gyülekezetben.

Marosi Nagy Lajos

MúltKor

A vasárnapi iskola keletkezése és fejlődése Újpesten és környékén 4.

Írta: Révész Zsigmond
vasárnapi iskolai főtanító

Német Mária és Szakács Erzsébet nővérek Újpesten a Deák és Battyány utcában teljesen idegen gyermekekből szerveztek vasárnapi iskolát. Rákospalotán ugyancsak újpesti testvérnők kezdeményezésére Duró és Danká testvérek lakásában volt éveken át jól látogatott vasárnapi iskola. A háború után a dunai uszályokon lakók között Bretz Vilmos testvér tartott vasárnapi iskolát. A szeretet ide is megtalálta az utat. Budapest, Angyalföldön Balogh Hajnal, Kozma Gizella és Megyeri Ferenc munkálkodtak a vasárnapi iskolában. Úgyis Pestújhelyen és R. Palota újfalun is több újpesti testvér szép eredménnyel működött. Újpesten jelenleg egy főtanító vezetése alatt több testvér munkálkodik. A mostani főtanító a világháború alatt mint katona került a gyülekezetbe. Nagy Pál testvér elköltözése után (1919. évben) vette át a vasárnapi iskola vezetését. Pizsmann Béla prédikátor testvér, mint a vasárnapi iskola kiváló barátja, buzdításával és jó példaadásával többeket a főtanító oldala mellé állított mint tanítótársakat, ilyenek: Szerencsy József és neje, Tomcsányi Attila és neje, Lehotay Gabriella, Vojuteczky Rózsika és Nagy Sándor testvérek. (Folytatása következik)

1901–1931. Harminc esztendő az újpesti baptista gyülekezet életéből. Mezőberény: Baltha Ny., [1932] 26. o.

Hatalmas apróságok

● **Gyülekezetépítő lelkigyakorlatok** – fiatalabbak is elkezdhetik
Ebben a hónapban különösen is figyeljünk oda arra, hogy könnyítsünk a gondnok testvérék munkáján.

● **Torna (Simon) Norbival** – idősebbek is elkezdhetik
Reggelente álljunk az ablak elé, és tekintgessünk néhányszor jobbra-balra, jön-e ma is a Mikulás...

● **MosolyOktató** – Pályakéknál
Eszter (3) énekel: „Hull a szilva apáról...”

Eszter (3,5) nézi a karját a kocsiban:
Anya, én olyan libaszőrös vagyok!

Eszter: Anya, ma holnap van?

Anya: Tegnaphoz képest igen!

Eszter: De akkor ma holnap van?

Anya: Nem, ma van!

Eszter: Már megint?!! Tegnap is ma volt! Mindig ma van!!

Eszter (4): Anya, most felsorolom neked a hét napjait! Hétfő, kedd, szerda, csütörtök, péntek, szombat, vasárnap... (gondolkodik) Anya, a holnapot miért nem tették bele?

Eszter: Anya, holnap vasárnap lesz?

Anya: Igen.

Eszter: És Varsányban is vasárnap lesz?

Anya: Igen.

Eszter: Béren is?

Anya: Igen.

Eszter: Ilyen sok helyen???

● **(Révész) Sanyi bácsi megmondta** – kertészrovatka

Decemberben ne csinálj semmi kerti munkát, hacsak a hólapátolást ide nem sorolod. Januárban, az új évben elkezdhetjük tervezgetni, mit, mikor, hogyan, hová fogunk vetni. Lehet méretarányosan kertet, ágyásokat, veteményeket, virágokat tervezni, rajzolgatni. Vedd figyelembe a kert adottságait. Tájékozást, fekvést, napos és árnyékos helyeket, a virágok és vetemények helyét, és ha beleviszünk egy kis merészséget, a színeket is! Februárban már itt a palántanevelés ideje, a hosszú tenyészidejű növények vetőmagjait balkonládákba, tálcákba, cserepekbe vetheted. Február végén, ha jó az idő, már próbálkozhatsz egy-két ágyás beültetésével. Dughagymát ültethetsz. Borsót, esetleg kis petrezselymet, sárgarépmagot vethetsz. Észre sem vetted, és elszaladt a tél...

● **Egészségünkre!** – kincses tanácsok Kincsesné dr. Meláth Melindától
Megfelelő öltözködés esetén a hideg környezet mindössze 3–5%-kal növeli az energiaszükségletet. Ezt az időszakos fázás, borzongás, mozgást nehezítő vastagabb ruházat, jeges-havas útviszonyok miatti nehezebb járás idézi elő. Az egyensúly azért borulhat fel, mert többet eszünk, mint amennyivel többet igényel a szervezet, valamint kevesebbet mozgunk. Az egyensúlyt úgy tudjuk fenntartani, ha a téli, laktatóbb ételfélékben is megtartjuk a mértéket, olyanokat fogyasztunk inkább, amelyek nem zsiradékban, hanem összetett szénhidrátokban, rostokban gazdagabbak. Sokak gyenge pontja télen a nassolás. Nem szabad megfeledkezni arról sem, hogy megfelelő mennyiségben és minőségben fogyasszunk zöldségfélét és gyümölcsöt is. A helyes táplálkozás mellett fordítsunk kellő figyelmet a rendszeres testmozgásra!

Asztal körül

Norvég almatorta

Hozzávalók

A tésztához: 125 g vaj, 70 g kristály- vagy barnacukor, 1 cs vaníliás cukor, 1 citrom reszelt héja (elhagyható), 2 db tojás, 125 g liszt, 1 teáskanál sütőpor

A tetejére: 3-4 alma vékony cikkek-re szeletelve, 15 g kristály- vagy barnacukor, 1 teáskanál őrölt fahéj

1. A süttőt előmelegítjük 180 °C-ra, és egy min. 18 cm-es csatos tortaformát kivajazunk és kilisztezzük.

2. Az almákat megpucoljuk, kiveszszük a magházat, cikkek-re vágjuk.

3. A vajat mikróban puhára olvasztjuk, majd a cukorral, vaníliás cukorral és citromhéjjal habosítjuk.

4. Folyamatos keverés mellett adjuk a két tojást a habosított vajhoz.

5. A lisztet a sütőporral összekeverjük és a keverékbe forgatjuk.

Nagyon sűrű tésztát kapunk, amelyet tegyünk a kivajazott és kiliszteztetett tortaformába.

6. Minél sűrűbben, az élükkel lefelé nyomjuk az almacikkeket a tésztába kör alakban, kívülről befelé haladva. Végül hintsük meg az egészet fahéjas cukorral (esetleg apróra vágott dióval, mogyoróval).

7. 180 °C-on 40-45 percig süssük, tűpróbával ellenőrizzük, hogy átsült-e. Kihűlés után szeleteljük.

Megjegyzés: Süthetjük laposabbra is ugyanezt a tésztamennyiséget 22-26 cm-es tortaformában, ekkor a süttési idő kb. 5 percre csökken.

Juhászné Torgyik Edit

Bölcs beszéd

A lelkiismeret (szüneidészisz – együtt-tudás) Isten véleményének tükré az emberben.

A tükörtisztítás pedig az ébredés, a megújulás első lépése.

Papp Szabolcs

Kiadja az Újpesti Baptista Gyülekezet
1043 Budapest, Kassai u. 26.

ujlant@baptist.hu; www.ujlant.atw.hu

Felelős kiadó: Mészáros Kornél

Felelős szerkesztő: Szommer Hajnalka

Tördelőszerkesztő: Papp Szabolcs

ISSN 1217-4378

A cikkek egy része rövidítve fért a lapba. Eredeti teljes terjedelmükben a www.ujlant.atw.hu oldalon olvashatók.